

тъ и ги увещаване въ стаята, излѣзи самъ и отиди въ друга стая, дѣто бѣхъ прикритиѣ. Той слѣдъ малко време се върна придруженъ съ Икономовъ и Кръстю Кючуковъ, *) които не бѣха познати на събравшиѣ, освѣнъ на Нено и Андонъ, но като се поздравяваха, Икономовъ позна всичкитѣ, освѣнъ Димитръ Кукумявковъ, който не бѣ родомъ отъ градътъ. Икономовъ прѣпоръчва другийтъ непознатъ, като каза: „милостѣта му е родомъ отъ Шуменъ; името му е Кръстю, когото доведохъ отъ Русчукъ, дѣто се прикриване прѣслѣдванъ отъ турско-то правителство, че е билъ съучастникъ въ шуменското въстание. Той е добъръ за да бѣде единъ отъ хъшовитѣ на тукашната чета. „Слѣдъ като го прѣдстави, кимна му да излѣзи отъ стаята, а той помоли събравшиѣ да му намѣрятъ безопасно мѣсто да прѣстои, до дѣто се приготви въстанието. Послѣ това имъ каза: „Виждамъ, че сѣдбата васъ е опрѣдѣлила да бѣдите за първи дѣйци въ нашиятъ градъ, но прѣдварително трѣба да кажа, че ако се виждате способни да, вземете тѣзи тѣжка длъжностъ и отговорността ѝ. „При тѣзи думи събравшиѣ го помолиха да имъ раскрие за тѣхното повиждане и каква именно длъжностъ ги поканва, да взематъ и отговорността ѝ. „Братя мои!“ каза той, „трѣба да знаете, че азъ съмъ пратенъ отъ хора доброжелатели на народътъ ни, които винаги промислятъ за неговото освобождение отъ турскиятъ яремъ. И ако нѣкой дързне за да ме прѣдаде, тѣзи хора не ще ме оставятъ, а ще ме търсятъ и отмѣстятъ за меня. Извѣстни сте, отъ вѣстниците, за прѣдадениѣтъ, въ Орхание, Славовъ, комитетски агентинъ.

*) Кръстю Кючуковъ Шумненецъ, доведенъ отъ Г. Икономовъ изъ Руссе и оставенъ въ Лѣсковецъ когото довежда отъ тамо за Сливенъ Цаню Александриевъ.